

94 KANSALLISTEATTERIN KIRJA

PÄIVI AKONPELTO – SOILA KOMI

*Ilta Soilan
kanssa*

Ilta Soilan kanssa

Ilta Soilan kanssa

Päivi Akonpelto
Soila Komi

ntamo | Kansallisteatteri

© 2011 Päivi Akonpelto, Soila Komi ja Suomen Kansallisteatteri
© Valokuvat: Leena Klemelä, Kari Hakli, Vertti Teräsvuori,
Johnny Korkman, Markus Löfving, Stefan Bremer ja Timo Palm

ISBN 978-952-215-590-0

Alkuperäisjulkaisu: Kansallisteatterin kirja / Kirja kerrallaan ja
Suomen Kansallisteatteri

Kansi: Marko Kovero

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

2015

ntamo

www.ntamo.net

SAATTEEKSI

”Ilta Soilan kanssa” tehtiin Kansallisteatterin lavaklubille. Ensiesitys oli 30. maaliskuuta 2011.

Esityksiä oli kuusi, 45-vuotistaiteilijajuhla järjestettiin 5. huhtikuuta.

Idea oli pääjohtaja Mika Myllyahon, joka kehotti Soilaa marraskuussa 2010 tekemään esityksen keväällä avattavalle lavaklubille. Mietittiin, että perinteistä taitelijajuhlatraditiota voisi soveltaa tuohon tilaan sopivaksi. Soilan avuksi Mika pyysi minua, näyttelijää, jolla on myös kokemusta ohjaamisesta.

Olin aiemmin jutellut Soilan kanssa erilaisten harjoitusprosessien aikana elämästä ja teatterista. Hänellä tuntui olevan paljon niistä kokemusta.

Soilan tarinankertojantaitoja hyödyntäen lähdimme suunnittelemaan esitystä, jossa hän voisi samalla tehdä jonkinlaista retrospektiiviä. Soilan teatteriperhetausta aiheuttaa sen, että elämä ja teatteri ovat todellakin aina käyneet käsikädessä. Siinä oli lähtökohta ja näkökulma.

Meillä molemmilla oli sama idea roolikuvien hyödyntämisestä. Arkkistonhoitaja Laura Saloniemen opastuksella keräsimme kuvia jokaisesta näytelmästä ja aloimme jutella niiden äärellä. Jossain vaiheessa tuli mukaan videointi. Nauhoitimme joitakin anekdootteja ja yksittäisiä tapahtumaselostuksia ja niistä editoimalla syntyi videokooste, joka lavaklubin seinälle heijastettuna toimi musiikin ohella esityksen

rytmittäjänä ja efektinä.

Esko Mattila rakensi videoista ja musiikista eräänlaisen trailerin.

Videot on litteroitu. Ne on esitetty tekstissä kursivoituina. Tekstiin on upotettu ne still-kuvat, jotka oli leikattu videomateriaalin joukkoon.

Varsinainen kehystarina kulkee Soilan ”lavapuhunnassa”, joka syntyi keskustelumme pohjalta harjoitusten aikana.

Jenni Valorinnan ideoima ja toteuttama ”Kuvamosaiikki” oli läpileikkaus siitä hengästyttävästä määrästä roolitöitä, jotka Soila on tehnyt Kansallisteatterissa. Esityksessä Soila kommentoi yleisölle vapaamuotoisesti osaa kuvista. Kommentit on litteroitu Kare Markkolan videolle taltioimasta ensi-illasta 30. maaliskuuta sekä taiteilijajuhlaesityksestä 5. huhtikuuta 2011.

Esityksen loppuun Jenni suunnitteli ”slideshow’n”, kuvakavalkadin muista Soilalle tärkeistä roolikuvista. Kirjan lopussa on niistä liite.

Kiitos koko esityksen toteutuksessa mukana olleelle työryhmälle. Kiitos valokuvien käyttöoikeuksista Leena Klemelälle, Kari Haklille, Vertti Teräsvuorelle, Johnny Korkmannille, Markus Löfvingille, Stefan Bremerille ja Timo Palmin perikunnalle.

Ja: Kiitos Soila.

Helsingissä syyskuussa 2011

Päivi Akonpelto

Kiitos Mika.

Kiitos Päivi.

Kiitos Maria-Liisa Nevala. Kiitos Leena Majander.

Kiitos Saimi. Kiitos Jyrki. Kiitos Marjaliisa. Kiitos Aila. Kiitos Tarja.

Kiitos Raija. Kiitos Sonja. Kiitos Elli. Kiitos kollegat. Kiitos Jarmo.

Kiitos Kirsikka.

Kiitos työryhmä: Aina Bergroth, Antti Aho, Tapsa Kukkola, Esa Mattila, Esko Mattila, Hanna Reetta Majanen, Mia Hyvärinen, Laura Saloniemi, Aura Nukari, Auli Turtiainen, Marko Kovero, Jyrki Koskelo, Lilli Pynnönen, Pirjo Virtanen, Kare Markkola, Tarja Simonen, Anne Korpisalo, Tuire Kerälä, Kati Lukka, Mikko Nikola, Mikko Ketola, Harri Lång, tarpeistonhoitajat, puvusto, lipunmyynti, keskuksen pojat, Kansallisteatterin Näyttelijäyhdistys, Morkun henkilökunta, Minttu ja Mia, Jaana Mattila, Jouni Jutila, Lavaklubin henkilökunta.

Ilman teitä tätä juhlaa ei olisi ollut. Siitä lämpimästi kiittäen ja halaten,

teidän Soila

Minä olin silloin neljävuotias.

Operettien musiikkiharjoituksia pidettiin aika usein meillä kotona. Seisoin kuulemma aina oviaukossa ja toivotin kollegat tervetulleiksi. Samalla siinä sitten vähän arvostelin, että nyt tuli ruma mies, nyt tuli kiltti täti, nyt tuli komea poika.

Lupasin olla paikoillani, jos saan istua harjoitusten ajan pedaalin vieressä ja laulaa hiljaa mukana. Sainkin sitten wieniläisoperetissa Mariza esittää pienen Sarin roolin, johon kuului Sarin laulu. Se oli debyyttini! Sain näyttämölle kiitokseksi purkkiannansilmän.

Ilta Soilan kanssa kertoo teatteriperheessä kasvaneen näyttelijän Soila Komin pitkästä urasta ja elämästä Kansallisteatterin näyttämöillä ja kulisien takana. Komi (s. 1943) aloitti pula-ajan kiertueatterissa ja päätyi Kansallisteatteriin, jossa hän työskenteli kiinnitettynä näyttelijänä yhtäjaksoisesti 46 vuotta, kauemmin kuin kukaan toinen Kansallisteatterin historiassa.

Isä oli ensitöikseen saanut amatööripohjaisesta Riihimäen Näyttämöstä valtionapua nauttivan Riihimäen ammattiteatterin – ja se oli kyllä ihme pula-aikana. Teatterilla oli myös kiertuevelvollisuus maakunnassa niin kuin nykyään alueteatterilla. Kesällä ja talviviikonloppuisin oltiin turneella ympäri maakuntaa. Häkäpönttöautossa istuin äidin vieressä pula-ajan pitkissä perintömekoissa lammasturkki sylissä, enkä palellut.

9 789522 155900 >

KL 83.2

ISBN 978-952-215-590-0

Kannen valokuva: Aura Nukari

www.kansallisteatteri.fi

www.ntamo.net